

до в. в. Силистренск. окр. поимену.
пропорци при тѣх. окр. 1883

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 26 ноемврий 1883 год.

БРОЙ 128.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ недѣля 20 ноемврий има честъта да се представи на Негово Височество Леибъ Гвардии Капитанъ Логвеновъ.

Въ понедѣльникъ 21 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла г. Д. Цанкова.

Въ вторникъ 22 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосѣдието г. Д-ра К. Стоилова.

Въ срѣда 23 ноемврий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Флигелъ-Адъютанта на Негово Величество Всеросийскій Императоръ Полковникъ Баронъ Каульбарсъ, Предсѣдателя на Народното Събрание г. Д. Грековъ, Священникъ Т. Мишаковъ, г. П. Р. Славейковъ и г. С. Стамбуловъ.

Вечерта се даде обѣдъ въ Двореца, на който имахъ честъта да бѣдѣтъ поканени: Маршала на Двора Баронъ Ридезелъ, Делатата на Негово Блаженство Екзарха, Негово Високопреосвященство Варно-Преславскій Митрополитъ г. Симеонъ, Министра-Предсѣдателя г. Д. Цанковъ, госпожа Цанкова, Предсѣдателя на Народното Събрание г. Д. Грековъ, госпожа Грекова, Министра на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията г. Т. Икономовъ, госпожа Икономова, Министра на Финанситѣ г. Начовичъ, госпожа Начовичъ, Министра на Правосѣдието г. Д-ръ К. Стоиловъ, Министра на Вншнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Балабановъ, госпожа Балабанова, Министра на Народното Просвѣщение г. Д-ръ Молловъ, госпожа Моллова, Софийскія Градскія Кметъ г. Сукнаровъ, госпожа Сукнарова, Главния Лѣкаръ при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла г. Д-ръ Браделъ, госпожа Браделъ, Директора на Статистическото Бюро г. Сарафовъ, госпожа Сарафова, г. Бурмовъ, госпожа Бурмова, г. Хаджиеновъ, госпожа Хаджиенова, Флигелъ-Адъютанта Поручикъ Увалиевъ, Секретаритѣ на Политическия Кабинетъ Г. г. С. Констанновичъ и С. Тъпчилещовъ и дежурния Ординарецъ Ротмистръ Фонъ Кубе.

Въ четвъртъкъ 26 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Управляющия дѣлата на Военното Министерство Подполковника Котельникова и Министра на Правосѣдието г. Д-ра К. Стоилова.

Сѣщия денъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Подполковникъ Ривенкампфъ, Ротмистръ Фонъ Кубе и г. Райчо Попповъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 994.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 ноемврий 1883 год. подъ №. 7705,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне на П. Чаушева, бивший дѣйствителенъ членъ при Силистренскій окрѣженъ сѣвѣтъ дължимитѣ нему отъ правителството за командировката му по служебни дѣла презъ 1879 година 682 лева 60 ст., които да се взематъ отъ непредвиденитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за настоящата 1883 финансова година.

II. Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се на-товарва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 21 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 7705.

Господарю!

Презъ 1882 год. Силистренскій окр. управитель съ рапортътъ си отъ 2 априлий и 9 ноемврий подъ №. №. 1488 и 5689 сѣщата година, бѣ ходатайствувалъ въ Министерството да се отпуснѣтъ на дѣйствителний членъ при Силистренскій окр. сѣвѣтъ П. Чаушева слѣдующитѣ нему пѣтни пари, за командировката му по служебни дѣла изъ окрѣга презъ 1879 год. въ размѣръ на 682 лева 60 стот., като преставилъ прошенията на послѣдния и шестъ свидѣтелства, издадени отъ окрѣжний сѣвѣтъ. Тогавашния Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла отблѣсна ходатайството на управителя, по причина на далността на расхода.

Речений П. Чаушевъ обаче съ прошениято си отъ септемврий мѣсецъ н. г., сѣ е обърналъ съ просбата си до Министерскій Сѣвѣтъ, който въ засѣданието си отъ 12 октомврий миналий рѣшилъ да се исплатятъ г-ну П. Чаушеву, бивший членъ при Силистренскій окр. сѣвѣтъ, дължимата нему отъ правителството сумма, за командировки по разни служебни обязанности презъ 1879 г.

Вслѣдствие на това, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите да се отпуснѣтъ на г-на П. Чаушева слѣдующитѣ нему за командировката му по служебни дѣла презъ 1879 год., 682 лева 60 стотинки, които да се взематъ отъ непредвиденитѣ сумми по бюджета на повѣренното ми Министерство за настоящата 1883 финансова година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 ноемврий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

УКАЗЪ

№ 1000.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштът Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 18 ноемврий 1883 год. подъ No. 7728,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ Царибродский околийский началникъ Т. Сжбевъ за немарливостъ по служба и превишение властѣта си.

II. Испълнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштът Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштът Дворецъ въ София на 18 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 7,728.

Господарю!

Царибродский околийский началникъ Тодоръ Сжбевъ арестувалъ едно 18—19 годишно момче по обвинение въ кражба, и за да го накара да се признае въ престѣпленieto, заповѣдалъ да го истезаватъ и държатъ безъ сънъ нѣколко денонощия. Това момче било държано затворено повече отъ единъ мѣсець, безъ да се обади на сѣдебнитѣ власти. Освѣнъ това началникътъ Сжбевъ се отдалечавалъ отъ околията си безъ разрѣшение отъ своето началство.

Вслѣдствие на това, и като имамъ предъ видъ, че Сжбевъ се е показалъ твърдѣ немарливъ въ службата си, имамъ честь да моля Ваше Височество да го отчислите отъ длѣжностъ, съгласно съ чл. 50 п. б отъ „законътъ за чиновницитѣ“.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 18 ноемврий 1883 година.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 258.

На основание чл. 16 отъ „законъ за общинитѣ и за градското управление“, и съгласно предложението на Разградский окръженъ управителъ подъ No. 4408, уволнявамъ отъ длѣжностъ кмета на Кривненската селска община, Разградска околия, Райча Петровъ, по собствено желание, и намѣсто него за кметъ назначавамъ члена на общинский съвѣтъ Ив. Ганевъ.

София, 24 ноемврий 1883 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 259.

По представлението отъ Софийский окръженъ управителъ подъ No. 12883 отъ 18 текущ. ноемврий, и на основание чл. чл. 16 и 17 отъ „законътъ за общинитѣ и за градското управление“, уволнявамъ отъ длѣжностъ помощникътъ на кметътъ при Боровската селска община Пея Раденовъ по немарливостъ, и съгласно неговата проща, и вмѣсто него назначавамъ досегашнитѣ членъ на съвѣтътъ Златко Боневъ.

София, 24 ноемврий 1883 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 261.

По представлението на Видинский окръженъ управителъ отъ 17 текущия мѣсець подъ № 5854 и на основание чл. 16 и 17 отъ закона за общинитѣ и градското управление, уволнявамъ отъ длѣжностъ помощника кмета на Арчарската селска община, Видинска околия, Каменъ Жиковъ и намѣсто него назначавамъ за помощникъ досегашнитѣ кметъ Мито Боневъ, а намѣсто този послѣднитѣ назначавамъ за кметъ членътъ при общинский съвѣтъ Капи Николовъ.

София, 25 ноемврий 1883 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

По Министерството на Финанситѣ.**УКАЗЪ**

№ 1009.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ IСъ Божия милостъ и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштът Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 ноемврий подъ No. 29379, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да са назначи оберъ-лѣсникътъ Сейдъ на длѣжността горский специалистъ въ Княжеството, за една година — отъ 1 юлий т. г. до 1 юлий идущата 1884 г., съ заплата дванадесетъ хиляди лева, за дохожданието му въ Княжеството и връщанието му обратно.

II. Испълнението на настоящитѣ указъ възлагаме на Наштът Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23-ий ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ No. 975 отъ 17 ноемврий т. г. се постановява: да се отпуснѣтъ отъ отдѣление II, глава IV, ст. 6, въ злато, лева двѣстѣ деветнадесетъ, за изваждане актъ на отчужденото въ г. Ряхово мѣсто, върху което ще има да се построи нова митница.

Съ указъ подъ No. 1005 отъ 21 ноемврий т. г. се постановява: по ст. I да се отпуснѣтъ 161 левъ и 50 ст. на Ставро Пенделиевъ, откупщикъ на градскитѣ права въ Балчикъ, за измѣрвание презъ 1880 г. съ градскитѣ мѣрки правителственнитѣ десятъчни храни отъ Балчикската и Добричката околии, и по ст. II да се вземе горѣозначената сума отъ запазенія фондъ на Министерството на Финанситѣ по отд. II гл. II ст. 6 отъ бюджета за тек. година.

Съ указъ подъ № 1008 отъ 23 ноемврий т. г. уволнява се отъ 8 тек. ноемврий младший подначалникъ при Министерството на Финанситѣ, Марко Тотевъ, отъ занимаемата му длѣжностъ, тѣй като той е назначенъ за контрольоръ въ Севлиевското ковчежничество.

Съ указъ подъ No. 1016 отъ 25 ноемврий т. г. се постановява: по ст. I назначава се за главенъ ревизоръ при Финансовото Министерество Д-ръ Ст. Даневъ, съ годишна заплата отъ 6,500 лева, и по ст. II потрѣбната сума за съдържанието му до края на текущата година се взема отъ запасния фондъ на същото Министерество.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 995.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 ноемврий 1883 година подъ №. 222, и съгласно съ 109 статия отъ Конституцията,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе въ Народното Събрание за разглеждане и обсъждане законопроектътъ за наказанията за престъпления по печата, състоящъ отъ 29 статии.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: К. Столовъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 222.

Господарю!

На основание на 109 статия отъ Конституцията, имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволите да разрешите да внесъ за разглеждане и обсъждане въ Народното Събрание законопроектътъ за наказанията за престъпления по печата, състоящъ отъ 29 статии.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите и подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 ноемврий 1883 год.

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№. 996.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 21 ноемврий 1883 год. подъ №. 223, и съгласно съ 109 статия отъ Конституцията,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе въ Народното Събрание за разглеждане и обсъждане законопроектътъ за Държавний Печатъ, състоящъ отъ седемъ статии.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Съ височайше одобрений докладъ подъ №. 221 отъ 17 ноемврий т. г. разрешава се на секретаря при Върховния Кассационенъ Сждъ, Ивана Дабовски, двамѣсеченъ заграниченъ отпускъ за поправяние на здравето му, който отпускъ се счита отъ 18 текущия ноемврий.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 212.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По ходатайството на Търновскиятъ ускоренъ воененъ сждъ, представено отъ Нашия Управляющия на Военното Министерство въ докладътъ му подъ №. 319.

Като се зима въ внимание бѣдственното положение на малолѣтнитѣ шесть чада, изъ които най-възрѣстното е момиче на 15 години, на осждената отъ този сждъ на 26 юний тая 1883 г., за укривателството на разбойницитѣ, туркиня отъ с. Чатлара, Османъ-Пазарско окръжие, Айше Юсеинова, на 2-годишенъ затворъ, и като се има предъ видъ още, че мжжътъ на казаната туркиня е осжденъ по сждото дѣло на 4-годишенъ затворъ въ окови, и че тя е била ввлечена въ престъпление отъ него,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да помиловаме съвършено отъ горѣуменжитѣ наказания туркинята Айше Юсеинова.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Управляющия Военното Министерство.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 16 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющия дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

УКАЗЪ

№. 213.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Наштъ Управляющия дѣлата на Военното Министерство, основано на рѣшението отъ Министерскиятъ Съвѣтъ, представено Намъ съ докладътъ подъ №. 326 отъ 16 ноемврий текущата 1883 година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ инвалидна врѣмenna пенсия отъ първий разрядъ на жената на драгуна Мано Стоиловъ, който е затворенъ въ Паланка (Турско), до като се освободи изъ подъ затворъ.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Наштъ Управляющия дѣлата на Военното Министерство.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 16 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющия дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

УКАЗЪ

№. 214.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князь на България,

По представението на Наштъ Управляющия дѣлата на Военното Министерство, изложено въ докладътъ му отъ 10 ноемврий подъ №. 323,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Правата, които Ний дадохме на Руските кадрови офицери, и които сж изложени въ указа отъ 1881 година подъ No. 63, относително получението съдържание, когато се уволняватъ отъ служба въ Българската войска, да се распространятъ и на военнитъ врачове, които изъ Руската войска постъпватъ въ Българската войска.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на Наштътъ Управляющъ дѣлата на Военното Министерство.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 16 ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющъ дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

П Р И К А З Ъ

No. 406.

Негово Височество изволи да заповѣда:

1. Всичкитъ г. г. офицери, които носятъ специаленъ мундиръ (като Генералъ, Флигелъ-Адъютантитъ и офицеритъ отъ Генералния Штабъ) не трѣбва да се числятъ въ списъцитъ на строевитъ части, и занаяпредъ такивато да се не зачисляватъ.

2. Зачислението въ списъцитъ на частитъ ще се дава като Височайша награда. Въ тоя случай офицеритъ, освѣнъ специалния мундиръ, ще иматъ право да носятъ и мундира на оная частъ, въ която сж зачислени.

София, 15 ноемврий 1883 год.

Управляющъ дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

П Р И К А З Ъ

No. 409.

Негово Височество въ София на 18 ноемврий 1883 г. благоволи да награди бившия опълченецъ Никола Първановъ съ воененъ орденъ солдатский сребаренъ кръстъ за отличието му въ минжлата война.

София, 18 ноемврий 1883 год.

Управляющъ дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

П Р И К А З Ъ

No. 410.

По представлението отъ Командира на 3-та бригада, за председателъ на Русчукския воененъ съдъ, вмѣсто Подполковника Розанова, се назначава председателския кандидатъ Командира на Русчукската No. 23 дружина Майора Ребиндеръ. За председателски кандидатъ на съда се назначава Командира на Шуменската No. 19 дружина Майоръ Домбовский.

София, 18 ноемврий 1883 год.

Управляющъ дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

No. 7877.

До Г. г. окръжнитъ управители.

Една отъ обязанноститъ, които се налагатъ отъ законътъ на общинскитъ съвѣти, е и тая — да се грижатъ за направата и поддържанието на между-селскитъ и общински пѣтица (буква *n* на 45 чл. отъ закона за общинитъ и за градското управление).

Нѣма съмнѣние, че добръ устроенитъ и поправени пѣтица сж едно голѣмо улеснение за населението, понеже само при такива пѣтица то ще може съ бързина да превозва произведенията си и слѣдователно по-малко врѣме да губи на това.

Като имамъ предъ видъ, че между-селскитъ пѣтица въ повечето окръжия на Княжеството се намиратъ въ твърдѣ лошо състояние и презъ есенното и зимно врѣме тѣ, пѣтицата ставатъ съвсѣмъ непроходими, моля ви, г. управителю, да предложите на подвѣдомственитъ вамъ общински съвѣти да обмислятъ въпросътъ, относително поправянието на разваленитъ пѣтица въ предѣлитъ на своитъ общини, като се рѣководятъ за начинътъ и средствата на поправянието по горѣозначениятъ членъ отъ законътъ.

София, 25 ноемврий 1883 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

И. д. началникъ на отдѣлението: С. Теневъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Вратчанско окръжно управление.

РАПОРТЪ

No. 5091.

До Господина Министра на Вътрѣшнитъ Дѣла.

Въ края на минжлий септемврий мѣсець, азъ обиколихъ една частъ отъ Вратчанската и Орѣховската околии. На всѣждѣ почти, може да се каже, по всичкитъ клонове на управлението остава много да се желае за да се подобри положението, въ което ще се убѣдите, господине Министре, отъ долѣизложеното:

1). Между-селскитъ пѣтица никога и нигдѣ не сж се поправяли, и общинскитъ и селскитъ власти положително не сж се грижили за това, а администрацията, види се, не е настоявала за това. Като имахъ предъ видъ необходимостта и ползата за самото население отъ подобрието на пѣтицата, самъ лично дадохъ наставления на общинитъ и селата тѣзи есенъ да поправятъ пѣтицата, като сжщеврѣменно поканихъ съ окръжното подъ No. 4579 и околийскитъ началници да вземжтъ върху си инициативата по тоя предмѣтъ, и да настояжтъ, щото още отъ сега населението, което вече свършило полскитъ работи, да се завземе съ тѣзи работа.

2). Въ окръжието има, тѣи наречени „окръжни пѣтица“, именно: Вратца—Берковица и Вратца—Ломъ-Паланка; тѣ въ районътъ на повѣренното ми окръжие сж направени тукъ-тамъ, а не исцѣло, още въ турско врѣме, и така сж изоставени, безъ да се доправятъ или поправятъ. Предъ видъ на нуждата отъ тѣзи пѣтица за повдигание търговията и подобриение съобщенията, распоредихъ се, щото тѣзи есенъ да се докара отъ населението нуждия материалъ (камънѣе, пѣськъ), а идущата година да се пристъпи къмъ направата и поправката на тѣзи пѣтица.

3). Държавнитъ пѣтица въ повѣренното ми окръжие, именно: Вратца—Орѣхово и Вратца—Орхание сжществуватъ, може да се каже, само на книга, понеже пѣтътъ Вратца—Орѣхово е направенъ само до село Борованъ, а отъ тамъ до Орѣхово само проектиранъ и сж ископани канали; отъ Вратца до Орхание пѣтътъ е само проектиранъ. И двата речени пѣтица сж необходими, понеже по тѣхъ минаватъ въ доста голѣмо количество стоки отъ Ломъ и Орѣхово за София. Сжщо така е налѣжаща нужда да се направятъ мостове на р. р. Искръ и Скжтъ, които рѣки, особено първата, пресичатъ всѣко съобщение, понеже рѣката Искръ допуца свободенъ проходъ чрезъ нея, безъ сериозна опасностъ, само 2—3 мѣсеци въ годината и то лѣтно врѣме. Направата, както на реченитъ шосета, така и на мостоветъ, е една въщиюща и неотложна нужда за да се отърве населението отъ трудноститъ. Въ горѣизложеното ще се убѣди всѣки, стига само поне веднжжъ да мине по тоя пѣтъ. Презъ цѣлата година за държавнитъ пѣтица въ повѣренното ми окръжие правителството е отпуснжло едвямъ 9000 лева.

За изложеното въ пунктове 1, 2 и 3, съобщихъ господину Министру на Общитѣ Сгради съ особенъ рапортъ No. 4728, преписъ отъ който тукъ представлявамъ.

4). Училищното дѣло намѣрихъ крайнѣ занемарено и, за жалость, трѣбва да признажъ, че нито администрацията, нито общинскитѣ и селскитѣ власти обръщали върху този, важенъ за страната, въпросъ сериозно внимание и полагали трудъ за подобрене училищата; селенитѣ не проваждатъ редовно дѣцата си въ училището; нѣкои села още не сж наели учители; зданията за училищата въ повечето отъ обиколениѣ отъ менъ села, сж лоши и ни най-малко не отговарятъ на цѣлѣта, за която служатъ; стаятѣ сж тѣсни, кални и тъмни; повечето има по една само стая, въ която се учятъ всичкитѣ отъ селото дѣтца, както онѣзи, които едва започенжли да ходятъ въ училището, така и дѣтца, които се учятъ по 2—3 години. Училищата почти на всѣкъдѣ, съ твърдѣ малки исключения, нѣматъ никакви недвижими имоти, отъ прихода на които би могли да се поддържатъ; населението нищо не сѣе за училищата, вслѣдствие на което тѣзи послѣднитѣ се поддържатъ исклучително съ селски данѣкъ, който се расхвърля, или върху цѣлото село всѣкому по равно, или же само върху лицата, които пращатъ дѣтцата си въ училището. Тѣзи системи на расхвърляне на училищния данѣкъ, споредъ менъ, и двѣтѣ сж несправедливи, а особенно втората, която положително е вредителна за училищното дѣло, понеже лишава сиромаситѣ отъ възможность да пращатъ дѣцата си въ училището. Като имахъ предъ видъ материалното подобрене на училищата, отправихъ до околийскитѣ началници особни циркуляри, съ които като имъ указахъ на забѣлѣженитѣ отъ мене недостатѣци, поканихъ ги да обрнѣтъ по-сериозно внимание върху материалното подобрене на училищата и да сж погрижатъ да разяснятъ на населението ползата отъ училищата. Преписи отъ тѣзи циркуляри (No. No. 4580, 4607, 4601 и 4619) при настоящето представлявамъ.

За всичкото изложено въ пунктъ 4, доложихъ господину Министру на Народното Просвѣщение съ рапортъ подъ № 4667, преписъ отъ който тукъ представлявамъ.

5). Въ повѣренното ми окръжие, особено въ Орѣховската околия, има правителствени совати. Границитѣ на тѣзи совати не сж били опредѣлени точно, което е дало поводъ и възможность на околнитѣ села да навлѣзѣтъ въ соватитѣ и да изорѣтъ правителственитѣ земи. При отдаванието на аренда тѣзи совати, окръжний съвѣтъ не се е погрижилъ да удостовѣри границитѣ и да ги впише въ склученитѣ съ арендаторитѣ контракти, вслѣдствие на което арендаторитѣ всѣки-дневно се каратъ съ населението и правятъ главоболіе на правителството. Освѣнъ това много лица, като напуснжли, или испродали своитѣ земи по селата, сж се заселили на соватитѣ, безъ да питатъ надлѣжнитѣ власти. Това тѣй се е практикувало още отъ 1878 год., и ако работата тѣй не свършена остане и за въ бѣдѣще, то отъ една страна недоразумѣнията съ селенитѣ нѣма да престанѣтъ, а отъ друга страна населението полека-лека ще засвой правителственитѣ земи и ще остане само името „соватъ“. Между това, по моето мнѣние, унищожението на соватитѣ никакъ не е желателно, защото населението въ Орѣховската околия се занимава въ доста голѣмъ размѣръ съ скотоводство, и соватитѣ способствуватъ за развитието на този родъ търговия, която, съ унищожението на соватитѣ, ще започне да се намалява. При това и нѣма настоятелна нужда да се унищожѣтъ соватитѣ, понеже населението по тѣзи мѣста владѣе доста голѣмо количество земи и ако усвоява правителственитѣ совати, то прави това не отъ нужда, а просто по непонятна лакомия за земя. За да се свърши тѣзи работа единъ пътъ за всѣкога, споредъ менъ, още отъ сега необходимо е да се земѣтъ слѣдующитѣ мѣрки: 1). За опредѣление границитѣ на соватитѣ да се назначи предвидената въ закона за татарскитѣ и черкезскитѣ земи комиссія; 2) опредѣленитѣ отъ тази комиссія граници да се считатъ за вѣрни, като, разумѣва се, се предостави право на недоволнитѣ да докажатъ противното чрезъ сѣдилището; 3) заселившитѣ се на соватитѣ, понеже мнозина отъ тѣхъ направихъ здания да останѣтъ да живѣятъ въ соватитѣ, като

имъ се опредѣли по 40—60 дюлюма земя за всѣка къща, съ условие да заплачатъ на хазната стойността на земята. Лицата, които нѣма да се съгласятъ да платятъ земята, да се изгонятъ изъ соватитѣ, а правителството да имъ плати направенитѣ отъ тѣхъ здания, които могатъ да се отстѣпятъ на опълченци или сиромаси преселенци съ сжщата цѣна, като ще се задѣлжатъ да платятъ стойността въ двѣ-три години. За всичкото горѣизложено съобщихъ господину Министру на Финанситѣ съ рапортъ подъ No. 4552, преписъ отъ който тукъ представлявамъ.

6.) При личното посѣщение на 20 села и общини отъ Вратчанската и Орѣховската околии, се убѣдихъ, че недоборитѣ по правителственитѣ данѣци, почти на всякъдѣ, сж твърдѣ голѣми: има общини, като Кнежа, които дължѣтъ 100,000 лева данѣци; има общини, сравнително малки като Борованска, които дължѣтъ по 40,000 лева. Отъ личното распитвание пакъ се убѣдихъ, че данѣцитѣ не се исплащатъ редовно, не вслѣдствие сиромашията на населението, наопаки населението е доста богато, което потвърждаватъ самитѣ общински съвѣти. Нигдѣ и никога не сѣмъ срѣщналъ, господине Министре, да се отказва да плащатъ, подъ единъ или другъ предлогъ. Всички се обѣщаватъ да исплатятъ такива. При тѣзи условия, господине Министре, азъ намѣрихъ за законно и справедливо да земѣ слѣдующитѣ мѣрки, за да се съберѣтъ данѣцитѣ по скоро: 1) Обявихъ на населението, че до 25 т. октомврий, то трѣбва да исплати данѣцитѣ отъ миналитѣ години, а така сжщо и тазъ годишний бегликъ, въ противенъ случай, съ нимарливитѣ даноплатци, освѣнъ дѣйствителни сиромаси, ще се постѣпи съгласно съ чл. 66 отъ закона за събиранието на данѣцитѣ; 2) За да има постояненъ надзоръ върху точното изпълнение на горнето, раздѣлихъ всѣка околия на 4—5 части, като дадохъ заповѣди, щото въ едната часть да отиде околийскій началникъ, въ другата Финансовъ нагледникъ, а въ останалитѣ да се проводятъ по разумнитѣ старши стражари, защото безъ присѣтствието на административната власть не вѣрвамъ, че може да се извърши нѣщо, понеже самитѣ кметове ме молиха да имъ испроводя по единъ стражаръ. По този начинъ вѣрвамъ, господине Министре, че ще може съ успѣхъ да се събиратъ данѣцитѣ. За горѣизложеното явихъ господину Министру на Финанситѣ съ рапортъ подъ No. 4526, преписъ отъ който тукъ представлявамъ.

7.) Въ хигиеническо отношение селата се намиратъ въ трвърдѣ лоше положение; ще споменѣ тукъ за лошото устройство на къщята, за калѣта която владѣе въ тѣхъ, за лошата храна на селенина при грѣмадний му трудъ, за локвитѣ, сжществующи при кладенцитѣ въ всѣко село, за положителното игнориране правилата за упазвание общественото здравие. Самото население твърдѣ малко обрѣща внимание върху този важенъ въпросъ. Вслѣдствие на това съ циркулярѣтъ подъ No. 4577 предложихъ на околийскитѣ началници да настоятъ да се турятъ въ дѣйствие и по възможности да се изпълняватъ полицейскитѣ правила за упазвание общественото здравие и да се земѣтъ мѣрки за засипвание локвитѣ, направа заходитѣ, исхвърляние вѣнъ отъ селата нечистотиитѣ и пр.

8.) Почти въ всичкитѣ села и общини отъ Вратчанската и Орѣховската околии, които азъ обиколихъ, селскитѣ и общинскитѣ данѣци се расхвърлятъ или на всѣка къща, или на всѣко лице въ равна степенъ, сир. и богаташъ и сиромасъ плащатъ еднакво, по равна сума; този начинъ на расхвърляние данѣка, споредъ мене, е твърдѣ несправедливъ, защото богатитѣ, който има повече имотъ, безъ съмнѣние, повече се нуждае отъ защита на общинскитѣ власти, като богатъ чловѣкъ, той има и повече добитѣкъ, слѣдователно повече отъ сиромасѣтъ се ползува съ общинскитѣ имоти, а слѣдователно и повече трѣбва да плати. Въ този смисълъ отправихъ до подвѣдомственитѣ ми околийски началници циркуляръ, съ предложението, да убѣдятъ населението, че данѣкътъ трѣбва да се расхвърля не по равно на всѣка къща или лице, а споредъ състоянието, споредъ имотнитѣ сили на даноплатцитѣ.

9.) Въ много общини сж е практикувалъ обичай, споредъ който правителственитѣ данѣци се събирали отъ селскитѣ и общинскитѣ писари, което е неправилно и про-

тивозаконно, понеже за данъцитъ всецѣло отговаря избрано лице, кметътъ, който въ случай на злоупотрѣбление, се предава на сѣдъ и отговаря съ имотитъ си, а това не може да стане съ писарьтъ, който често бива лице чуждо, което въ селото нѣма никакъвъ имотъ, а слѣдователно, въ случай на злоупотрѣбление, селото пакъ ще тегли зарадъ него. Като имахъ предъ видъ горнето, съ циркуляръ подъ No. 4600 заповѣдахъ, щото данъцитъ да се събиратъ отъ кметоветъ и тѣхнитъ помощници а никакъ не отъ писаритъ.

10.) Най-голѣмото зло, което съществува въ повѣреното ми окръжие, зло, което съсипва земледѣлцитъ, това сѣ подпалванията. Подпалванията, както разказватъ самитъ селене, е първото средство за отмъщение. Селенетъ, ако често знайтъ подпалвачитъ, не ги издаватъ, понеже се страховатъ да не запалятъ и тѣхъ, особено, когато виждатъ, че сѣдилищата често освобождаватъ, по нѣмание положителни и ясни доказателства, предаденитъ въ сѣдъ. Предъ видъ на това, за да може да се унищожи това зло, отъ което бѣдствуватъ замедѣлцитъ, споредъ менъ, загубитъ отъ подпалването трѣбва да плаща цѣлото село. Азъ говорихъ за това съ селенетъ, и тѣ сѣ на същото мнѣние като прибавятъ още, че трѣбва да се предостави на селото право съ едно постановление да исклучаватъ отъ общината си подобни престѣпници.

Вратца, 27 октомврий 1883 година.

Управитель: А. Ивановъ.
Секретарь: Д. Тричковъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Шуменъ, 25 ноемврий 1883 год.

София. Господину Министру на Вжтрѣшнитъ Дѣла

Нощесъ часа по 2 избухнѣ пожаръ въ кавалерийската казарма, на която южната страна изгорѣ почти съвършено; огъня се прекъса на разсъмнувание и другитъ части, включително тюрмата, бидожд спасени. Арестантитъ и тюрмениа складъ неповредени, имуществото на три сотни съвършено изгорѣ. Повреди огромни. Споредъ общото мнѣние причина на пожара сѣ печкитъ. No. 7831.

Управитель: Икономовъ.

(Агенция „Хависъ“.)

Парижъ, 22 ноемвр. Говори се че въ единъ отговоръ отъ Китай на една нотта на г. Ферри правили се нѣкои и други устѣпки и се предлагало щото Червената рѣка, надъ която полицейскій надзоръ имала Франция, да се неутрализира. Споредъ този отговоръ на Франция се отстѣпяло една ивица земя върху лѣвий брѣгъ на рѣката.

Каиро, 22 ноемвр. Австрийскій консулъ въ Картумъ телеграфира, че само една третя часть отъ войската на генерала Хикса е била разбита, останжалата часть отъ войскитъ му се е расположила въ Рахабъ и тамъ чака подкрѣпления.

Вашингтонъ, 22 ноемвр. Прочетеното въ конгресса председателство слово казва, че Съединенитъ Държави ще поддръжатъ свой представителъ въ София за да спомага развитието на търговията имъ и за да покровителствова Американскитъ подданници.

България е поискала въ Вашингтонъ позволение да учерди генерално консулство въ Съединенитъ Държави.

Виенна, 22 ноемвр. Между многобройнитъ предложени отъ правителството законопроектъ има единъ, който се касае до уздравението работницитъ противъ нещастнитъ случаи.

Берлинъ, 22 ноемвр. Обнародваната отъ чуждестраннитъ вѣстници новина върху Германското посрѣдничество въ Тонкинскитъ работи е лишена отъ всяка основателностъ.

Това посрѣдничество не е поискано ни отъ една отъ заинтересованитъ държави, нито пакъ отъ друга нѣкоя.

Парижъ, 23 ноемвр. Жълтатата книга върху Тонкинъ съдържа послѣдната отъ г. Ферри телеграмма съ дата отъ 18/30 ноемврий. Тази телеграмма се придържа о досегашната Френска политика по тоя въпросъ. Френското правителство нѣма да измѣни плана на войната въ Тонкинъ. Г. Ферри заявява, че отговорността за конфликта пада върху Китай.

Берлинъ, 23 ноемвр. Депутатската камара разисква въвеждането на тайното гласоподавание за обшинскитъ избори и за ония за Лантага. Г. Шюткамеръ енергически отблъхъ това предложение. Той каза че очакванитъ резултати отъ системата на тайното гласоподавание за Рейхстага не сѣ се сбъднали. Правителството има да изучи въпроса да ли не е нужно да предложи въ съюзний сѣвѣтъ да се унищожи тайното гласование за Рейхстага.

Парижъ, 24 ноемвр. Властьта запрети митингътъ, който анархиститъ щеха да направятъ утрѣ на place de la Bourse. Главнитъ предназначатели се арестоваха.

Вѣстникътъ „Le Télégraphe“ казва че Маркизъ Ченгъ е поискалъ да се спрѣтъ неприятелскитъ дѣйствия въ Тонкинъ за да могатъ висящитъ преговори да иматъ сполука.

Брюкселъ, 24 ноемвр. Пожаръ опустоши палата, въ който се помѣщаваше сенатътъ и камарата на представителитъ. Министерството на въшнитъ дѣла и онова на просвѣщението пострадаха.

Берлинъ, 24 ноем. Депутатската камара отхвърли съ 202 гласа противъ 63 едно предложение на г. Стернъ, съ което се искаше да се введе тайно гласоподавание за обшинскитъ избори и за изборитъ на диетата.

ПОПРАВКА.

При напечатванието „Правилникъ за дѣлопроизводството на митарственитъ учреждениявъ Княжеството“ обнародванъ у 122 брой т. г. и отдѣлни брошури, сѣ пропуснѣти нѣкои неточности, отъ които по важнитъ сѣ:

I) Текстътъ на заблѣжка I при § 18 е слѣдующий: „Въ магазинната книга могатъ да се записватъ и всички ония стоки, които се влагатъ въ митарственния магазинъ, като: донесени отъ други пристанища, транспортни, транзитни и износни; а конфискованитъ стоки задължително. Влаганието става съ обявление по обр. No. 10.

II) Въ заблѣжката при § 21 послѣ думата непосредственно чети: слѣдъ изложенията на търговеца, за да не се и пр. . . .

III) У § 44 намѣсто: *новоизноснитъ стоки* чети: *стокитъ за изнасяние на-ново*, и пр.

IV) Вѣрвий текстъ на § 69-й е: *удостоверенитъ транзитни или транспортни листове се зелепятъ при качанитъ и въ края на годината се препращатъ заедно съ другитъ книги въ Министерството на Финанситъ.*

V) Въ втората алинея на § 77 на мѣсто думитъ: *първитъ стоки* чети: *първата смѣтка.*

VI) У § 80 послѣ думата: *слѣдуемото* — прибави: *МИТО* и

VII) У § 119 — послѣ думата *изискуемитъ* прибави: *въ настоящия правилникъ.*

VIII) Послѣдний периодъ отъ § 122 чети: *Тѣзи свидетелства както и всички други свидетелства се зелепятъ при декларациитъ или пакитъ квитанции.*

IX) Въ § 123 послѣ думитъ: *по обр. No. 20* прибави: *и се издава квитанция по обр. № 15.*

X) Въ края на втората алинея на § 133 — прибави! *ако го иска търговеца.*

XI) Въ края на втората алинея отъ § 135 послѣ думитъ: *за резултата се съставя актъ*, чети: *и въ случай че се открие злоупотрѣбление испроважда се отъ него преписъ въ Министерството на Финанситъ.*

Рѣшение.

No. 101.

Въ името на Негово Височество Българскій Князь Александръ I, Ломскій окръженъ сѣдъ въ открито сѣдебно заседание, държано на 24 двадесетъ четвъртий денъ отъ мѣсець октомврий презъ хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третя година въ съставъ на: председателъ Тома Младеновъ, членъ Алекси Ангеловъ, допълнителенъ членъ Димитръ Ралчовъ, при секретарьтъ Георги Шонтовъ и въ присѣствието на Прокурора Иларионъ Хохоръ, разгледва докладваното отъ допълнителний членъ Димитръ Ралчовъ гражданско дѣло No. 86, по описа на сѣщий сѣдъ, заведено по искътъ на Петръ Ив. Свѣщаровъ, изъ г. Ломъ, противъ Якубъ Яя-Касабъ, бивший жителъ на г. Ломъ, а понастоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция) за издавание владѣтеленъ актъ на една градина.

Обстоятелствата на дѣлото: Петръ Ив. Свѣщаровъ съ прошение отъ 25 май 1883 год. моли сѣдътъ да призове по установения отъ закона редъ Якубъ Яя-Касабъ за да го осѣди да му издаде крѣпостенъ актъ на една градина отъ три уврати, находяща се въ г. Ломъ въ махалата Кале, между сѣсѣди: Якубъ Арабаджи, Сали Бошнякъ, сѣщий Якубъ Яя-Мустафа Метларъ, блато, Вѣло Петровъ и пѣтъ, която той на 21 мартъ 1879 год. билъ купилъ отъ споменитя Якубъ Яя-Касабъ за 1500 гроша, предъ свидетели: Атанасъ Поповъ, Лозанъ Ивановъ, Тахиръ Исмаилъ и Али Джинковъ изъ г. Ломъ, като му наброилъ всичкитъ пари. Отъ производството на това дѣло се вижда, че Якубъ Яя-Касабъ е призованъ, съгласно ст. 115 п. 4 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

При пристѣпванието къмъ разглеждането на дѣлото на имения позивъ се явиха: ищеца лично и свидетелитъ Атанасъ Поповъ и Лозанъ Ивановъ, а отвѣтника, както и свидетелитъ Тахиръ Исмаилъ и Али Джинковъ отсъствоваха. Ищеца пожела да се разгледа дѣлото съ распита само на явившитъ се свидетели и въ отсъствието на отвѣтника. Слѣдъ доклада по дѣлото ищеца въ устнитъ си обявления поддръжа напълно своята писменна просба и добави, да се осѣди отвѣтника да му заплати и всичкитъ разноски по дѣлото. Свидѣтелитъ се распитахъ по желанието на ищеца безъ клетва. Свидѣтеля Атанасъ Поповъ показа, че въ единъ денъ презъ 1879 год., като вървелъ изъ чаршията, срѣщналъ Якубъ Яя-Касабъ и Петра Ив. Свѣщаровъ. Той (свидѣтеля) ги попиталъ гдѣ сѣ били и гдѣ отивали, отговорили му, че единъ отъ тѣхъ Якубъ Яя-Касабъ продалъ на другия Петръ Свѣщаровъ градината си за 1500 гроша

и се наплатили подпълно. Свидѣтеля Лозанъ Ивановъ Касапина показа, че презъ 1879 год. той билъ съ Якубъ Яя Касабъ съдружникъ на касаблжкъ. Въ единъ денъ като седѣли двама въ дюкюна си, Якубъ му казалъ, че отивалъ да вземе отъ Петра Ив. Свѣщаровъ паритѣ си за градината, която му продалъ за 1500 гр. Слѣдъ 2 часа се върналъ и донесълъ въ единъ пешкиръ пари, като казалъ, че тѣ били за градината. Прокурора въ заключението си каза че той е на мнѣние да се призна искътъ по това дѣло за основателенъ като се осжди отвѣтника да издаде на ищеца крѣпостенъ актъ за градината, която му продалъ.

Сждътъ, слѣдъ като изслуша обясненията на ищеца, показанията свидетелски и заключението на прокурора въ свѣщанието си като взе предъ видъ: 1) че отъ показанията на свидетелитѣ Атанасъ Поповъ и Лозанъ Ивановъ, се доказва, че дѣйствително Якубъ Яя-Касабъ презъ 1879 год. продалъ на Петра Ив. Свѣщаровъ градината си като си взелъ и стойността ѳ напълно, и 2) че Якубъ Яя-Касабъ призованъ, съгласно ст. ст. 115 п. 2) и 117 отъ Врѣмен. Сждеб. Правила съ призовка No. 870 отъ 30 май 1883 год. обнародвана трикратно въ броеве 64, 65 и 66 на „Държавенъ Вѣстникъ“ н. г. не се яви предъ сждътъ, нито лично, нито пакъ чрезъ законенъ повѣренникъ да възразява на предявения срѣщу му отъ Петра Свѣщаровъ искъ, — на основиние ст. ст. 127, 138, 161, 265 и 281 п. 1) отъ Врѣмен. Сждеб. Правила,

Заочно рѣши:

Признава искътъ на Петръ Ивановъ Свѣщаровъ изъ г. Ломъ за основателенъ и осжда Якубъ Яя-Касапина, бивший жителъ на г. Ломъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да го снабди съ надлѣжний крѣпостенъ актъ, за градината, находяща се въ г. Ломъ въ махалата „Кале“ между съсѣди: Якубъ Арабаджи, Сали Бошнякъ, сжший Якубъ-Яя, Мустафа Метлара, благо, Вьло Петровъ и пжтъ, която му продалъ за 1500 гроша и си приелъ паритѣ.

Това рѣшение е неокончателно и подлѣжи на обжалване предъ Софийский апелативенъ сждъ въ двамѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣднето му трикратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отвѣтната страна, а за ищцовата — отъ деньтъ на обявлението му въ окончателна форма.

Рѣшението въ окончателна форма се написа и обяви днесъ, на седмий ноември хилядо осемстотинъ осемдесетъ и трета година.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель: Т. Младеновъ; членове: А. Ангеловъ, Д. Ралчовъ и приподписалъ секретаръ: Г. Шонтовъ.

2—(1325)—3

Севлиевский окръженъ сждъ.

Рѣшение.

№ 32.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, князь Българский, Севлиевский окръженъ сждъ въ откритото си сждебно засѣдание на 17 февруарий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и трета година, въ слѣдующий съставъ:

Предсѣдателствующий: Ар. Бисеровъ, членове: Савва Н. Поповъ и Петеръ А. Хесапчиевъ.

При подсекретаря Никола Симеоновъ и съ участието на г-на И. Д. Прокурора Христо Зл. Груевъ, разгледа гражданското дѣло подъ No. 63 отъ 1882 година по тжжбата на селото Сотево, Ловченска околия противъ Исмаилъ Х. Мустафовъ отъ градъ Ловечъ за едно селско мѣсто.

Въ засѣданието се явиха пълномощнитѣ на с. Сотево, Кочо Боневъ и Стою Боневъ, а отвѣтника не се яви.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: общината на селото Сотево, Ловченска околия, съ прошение отъ 19 мартъ 1882 година, заявила предъ Севлиевский окръженъ сждъ, че преди 20 години, Ловчанеца Исмаилъ Хаджи Мустафовъ неправедно посвоилъ около 40 дюлюми отъ мерата на това село и моли сждътъ да му припознае правото за собственостъ върху въпросната мера. Въ доказателство че посвоената отъ отвѣтникътъ земя е дѣйствително изъ Сотевската мера, представи свидетелство отъ общината на селото Сотево общината на с. Зълково, Ловченска околия съ дата 9 мартъ 1882 год. да се отговори на този искъ отвѣтникътъ, ако и призованъ презъ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 51—53 отъ 1882 год. не се яви. По дѣлото е станжло обстоятелствена провѣрка, и отъ съставениитѣ за нея протоколъ се вижда, че дѣйствително спорното мѣсто преди 20 год. е било мера принадлежжаща на с. Сотево и неправедно посвоено отъ отвѣтникътъ Мустафова.

Въ засѣданието пълномощнитѣ на с. Сотево поддържахъ напълно исковето прошение съ прибавяние, че въпросното мѣсто е 43 дюлюма.

Слѣдъ изслушване заключението на и. д. прокурора да се признае правособственността на с. Сотево върху въпросната мера, Севлиевский окръженъ сждъ, като взе предъ видъ свидетелството на селото Зълково отъ 9 марта 1882 год. и протоколътъ на обстоятелственната провѣрка отъ 24 ноември 1882 год., отъ които ясно се доказва, че спорното мѣсто преди 20 години отъ днесъ е било Сотевска мера, — то възъ основание ст. ст. 134, 138, 166, 167 и 281 п. 1 отъ Врѣм. Сжд. Правила и чл. 97, 98 и 102 отъ закона за земитѣ,

Задочно рѣши:

Признава правособственността на село Сотево върху 43 дюлюма мера, находяща се въ съсѣдството съ мерата на сжщото село, нивитѣ на отвѣтникътъ Исмаилъ Х. Мустафовъ и шоссето Ловечъ-Плѣвенъ.

Настоящото рѣшение може да бжде обжаловано предъ Руссенский апелативенъ сждъ, съгласно ст. 290 отъ Врѣм. Сжд. Правила, въ двамѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното му обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписаха: Предсѣдателствующий А. Бисеровъ; членове: С. Н. Попповъ, П. А. Хесапчиевъ и приподписалъ подсекретаръ: Н. Симеоновъ.

Предсѣдатель: Ив. Хр. Бурмовъ.

Подсекретаръ: Н. Симеоновъ.

3—(880)—3

ИЗВѢСТИЕ

№ 9.

Постоянната коммисия на Софийский окръженъ съвѣтъ извѣстява интересующитѣ се, че на 30 того часѣтъ отъ 12 до 3 послѣ пладнѣ въ канцелярията ѳ ще стане тѣргъ съ намаляване за доставяние продоволствие за болнитѣ въ Софийската I-во класна болница, за идущата 1884 год., понеже тѣрговетѣ назначени на 27 мин. октомври и 15 ноември не можажъ да станжтъ.

София, 25 ноември 1883 год.

За предсѣдатель: И. Д. Вълчевъ.

1—(1337)—1

Секретаръ: Д. Унтербергъ.

Княжевско селско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 308.

Общинското управление, на основание постановленията си отъ 27-ий миналий мѣсець октомври подъ No. No. 6 и 9, има честь да обяви г. г. интересующитѣ се, че на 10 идущий мѣсець декември т. г. въ залата на горнето управление, ще отдаде въ прекупъ съ публиченъ акционенъ тѣргъ, за врѣме отъ 1-ий январий до 31-ий декември 1884 година, слѣдующитѣ си приходи:

1) сбора отъ правото за тегление стокитѣ (кантарието) въ с. Княжево;

2) сбора за право клание добитѣкъ (канъ-паржсж);

3) сбора отъ колата и коньетѣ, които стоварятъ съ стоки въ общината, и

4) сборъ отъ колата каменье, които се превозватъ отъ грама дитѣ на Княжевската мера;

Желающитѣ да взематъ участие въ тѣрга, можжтъ ежедневно да идватъ въ канцелярията на горнето управление за прочитание условията, освѣнъ въ неприсжтственнитѣ дни.

С. Княжево, 22 ноември 1883 година.

Кметъ: В. Стояновъ.

Секретаръ: А. Карамфиловъ.

1—(1338)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 360.

Иванъ Николовъ абаджия, жителъ изъ гр. Разградъ при постжпванието си на лѣчение въ болницата остави на съхранение единъ записъ отъ 1500 гроша и слѣдъ 36 дневното си лѣкуване пожела да отиде въ отечеството си за гдѣто и замина на 7 августъ н. г. а тѣй като на контората не е извѣстно за неговото положение затова се приглашава сжция или нѣкой отъ неговитѣ роднини, които иматъ право за наслѣдство да се явятъ отъ днесъ до 6 мѣсеченъ срокъ съ законни свидетелства за получванието на речения записъ; въ противенъ случай контората ще постжпи съгласно § 25 буква (з) отъ Врѣменнитѣ правила за лѣчебнитѣ заведения въ България.

Силистрѣнскый окръженъ лѣкаръ: Д-ръ Ив. Енчевъ.

Болничний надзиратель: П. Красналиевъ.

1—(1304)—3

Управлението на Държавний Александровскай конски заводъ въ г. Шуменъ обявява на интересующитѣ се лица че на 29 настоящий мѣсець ноември ще се отвори тѣргъ въ канцелярията на Шумненското градско общинско управление за доставяние на рѣчений заводъ слѣдующитѣ:

Ячимикъ оки	50,000
Сѣно пуда	20,000
Слама „	8,000
Дърва оки	250,000

Залогъ по остановения отъ закона редъ.

3—(1300)—3

Разградско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1759.

Разградското градско общинско управление честь има да объяви на почитаемата публика, че за презъ идущата 1884 год. то ще даде подъ наемъ слѣдующитѣ недвижими имущества, именно:

1) три дюгени, отъ които единий бакалски, вторий кожухарский и третий тенекеджийский; тѣ могатъ да се приспособятъ и за друга търговия;

2) една нива отъ около двадесетъ и петъ (25) уврата, находяща се при фабриката, и

3) една нива отъ около два уврата задъ вехтата салхана удобна за градина и за посѣване тютюнь.

На расположението на г-да надавачитѣ въ помѣщението на общинското управление е откритъ особенъ листъ за всѣко едно имущество.

Окончателното подъ наемъ даване ще се извърши на 30 декември въ 10 часътъ сутренъта.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретаръ: Ив. Кръчмаровъ.

2—(1317)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1758.

Разградското градско общинско управление честь има да объяви за всеобщо знание на почитаемата публика, че то дава на малонадаване освѣтлението на градътъ Разградъ за презъ идущата 1884 год. отъ около седемдесетъ и петъ (75) фенери. Желаящитѣ да взематъ на себе си това освѣтление и да видятъ условията могатъ да се явятъ въ помѣщението на сѣщото управление отъ днесъ за напредъ всѣки день, освѣнъ неприсѣтственитѣ дни, а на 29 декември н. г. въ 3 часътъ слѣдъ обѣдъ ще се извърши окончателното даване. До 24 часа отъ послѣдната нададена цѣна се допуца по 5% намаляване.

Отъ наемателя ще се иска двамѣсеченъ залогъ като се пресѣта суммата, която му се слѣдва да получава мѣсечно.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретаръ: Ив. Кръчмаровъ.

2—(1316)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1760.

Разградското градско общинско управление обявява за всеобщо знание, че то за презъ идущата 1884 година ще даде подъ наемъ съ надавание слѣдующитѣ приходи принадлежащи на общината, именно:

1) сборъ отъ ресумата, бачтъ на пазаря, кантаря, мѣржитѣ и теглилитѣ въ града;

3) сборъ отъ право клание добитѣка (забихието) въ града;

3) сборъ отъ акционитѣ продажби на пазаря (телляжка) въ града;

4) сборъ отъ подпечатване на картитѣ и др. въ града.

Желаящитѣ да наематъ гореизброенитѣ приходи могатъ да се явятъ въ помѣщението му за да се запознаятъ съ условията и да надаватъ всѣки день освѣнъ неприсѣтственитѣ дни. На 28 декември н. г. въ 3 часътъ слѣдъ обѣдъ ще се извърши послѣдното надавание, а до 24 часа слѣдъ това се допуца развалянието карара-задето т. е. надавание по 5% повече отъ послѣдната цѣна.

При възлаганието на приходътъ ще се иска двамѣсеченъ депозитъ отъ послѣдната нададена цѣна.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретаръ: Ив. Кръчмаровъ.

2—(1318)—3

Търновский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

No. 6903.

Търновский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Хюсеина Хюсни отъ г. Дръново, а сега отсѣтствующъ съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ шесть мѣсеци отъ послѣднийтъ пѣтъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявениятъ срѣщу му гражданский искъ отъ Стоя Стояновъ отъ г. Дръново, пълномощникъ на Георгия Г. Соколовъ отъ сѣщия градецъ, за 10,000 гроша по записъ. Въ противенъ случай, ако не се яви, сѣда ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Вр. Сѣд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 14 ноември 1883 година.

Подпредсѣдатель: А. Андреевъ.

Подсекретаръ: С. Генковъ.

2—(1322)—3

Софийский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 11132

Софийский окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 115 п. 3 и 251 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившиятъ Софийский житель Ахмедъ Х. Асановъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ качество на трете лице, въ горѣпоменжтй сѣдъ, въ срокъ шесть мѣсеченъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ по гражданското дѣло No. 868/83 год. заведено по искътъ на Никола Димитровъ, житель отъ г. София, срѣщо Спасъ Коцевъ, отъ сѣщия градъ, поржчитель на призоваемитѣ Ахмедъ Х. Асановъ, за 3877 лева и 79 ст. сѣдебни и други разности, послѣдвали по дѣлото на Никола Димитровъ съ Ахмедъ Х. Асановъ, както и за други вреда и загуби.

Въ случай, че речений Ахмедъ Х. Асановъ, не се яви въ горѣозначенийтъ срокъ, то сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 254 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила.

София, 21 ноември 1883 година.

Предсѣдатель: Титоровъ.

Подсекретаръ: Ив. Долговъ.

2—(1312)—3

Провадийский мировий сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 5265.

На основание статья 115 § 2 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, Провадийский мировий сѣдия, призовава Шевки Х. Хасановъ бивший житель изъ с. Ясѣ-Тепе, Провадийска околия, понастоящемъ живущъ вѣнъ отъ границата на Княжеството въ Цариградъ, да се представи въ сѣдътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ четири мѣсеца отъ датата на послѣдната публикация на настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговори на заявениятъ искъ (4165) гроша срѣщъ него и брата му Неджибъ Х. Хасановъ отъ горнето село отъ Исакимъ Ивановъ, повѣренникъ на Бекиръ Х. Хасановъ, Провадийци.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съобразно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Провадия, 19 ноември 1883 год.

Мировий сѣдия: Г. В. Киверский

Секретаръ: Ч. Ивановъ.

2—(1330)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1844.

Варненското градско общинско управление извѣстява за знание на интересующитѣ се че отдава въ прекупъ на публиченъ акционенъ търгъ за 1884 год. а) приходитѣ отъ барриерата (бачъ), клание и продажби добитѣкъ, талигарский кехаялжкъ, теглилитѣ; б) освѣтлението на града, и в) градско-общинскитѣ дюжани.

Търговетѣ почнуватъ отъ 16 и продължаватъ до 23 декември т. г. Подробни условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на общинското управление всѣки день, освѣнъ празничнитѣ дни.

Варна, 16 ноември 1883 год.

Кметъ: Н. Колони.

2—(1324)—3

Секретаръ: Ангеловъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 304.

На основание изпълнителний листъ отъ 18 май 1881 год. подъ No. 1056, издаденъ отъ Кюстендилский окръженъ сѣдъ, съгласно ст. 431 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, налага се запоръ върху недвижимото имущество принадлежащо на Георгий Ив. Грошаровъ, отъ с. Бобошево, за дългътъ му на Маца Христова, настойница на маловъзрастното дѣте Димитръ Георгиевъ отъ г. Дубница 4420 гроша въ лира тур. (145) гроша и 69 лева 90 стот. сѣдебни разности, а именно: 1) половина отъ хантътъ въ с. Бобошево; 2) 1½ уврата нива на Грамада; 3) 1½ уврата ниви на Калджрмо; 4) 1 увратъ лозя въ Сопово; 5) ½ увратъ лозя надъ Кошаритѣ, и 6) 1 увратъ граушко тютюнище. Това имущество до сниманието на настоящето запрещение съгласно ст. 432 § 1 отъ Вр. Сѣд. Правила не подлежи на отчуждаване.

Дубница, 16 ноември 1883 год.

Сѣд. приставъ: П. Н. Княжевъ.

2—(1326)—3

Подписка на Исторический журналъ

„КИЕВСКАЯ СТАРИНА“

издаваемый въ г. Киевѣ.

1884-й годъ. — Третий год. изданій.

Журналъ „Киевская Старина“, посвященный исторіи южной Россіи, преимущественно бытовой, будетъ издаваться и въ слѣдующемъ 1884 году, ежемѣсячно, 1-го числа, книжками въ 12 листовъ, въ 3-хъ томахъ, по той-же программѣ и при участіи тѣхъ-же сотрудниковъ.

Въ составъ его входятъ статьи научнаго и историко-беллетристическаго содержания, историческіе документы, мемуары, хроники, дневники, воспоминанія, рассказы, біографіи, некрологи, характеристики и сообщенія о вещественныхъ памятникахъ южно-русской древности, равно народныхъ повѣрьяхъ, обычаяхъ, думахъ, сказкахъ, пѣсняхъ и пр., а также библиографическія извѣстія о вновь выходящихъ книгахъ по южно-русской исторіи и этнографіи. Въ приложеніяхъ — изображенія замѣчательныхъ южно-русскихъ дѣятелей, равно памятниковъ южно-русской старины.

Подписная цѣна за 12 книжекъ, съ приложеніями, пересылкою и доставкой на домъ 10 руб., на мѣстѣ 8 руб. 50 к. На заграничную пересылку прибавляется 1 руб. Подписка на годъ; но допускается слѣдующая разсрочка: при подпискѣ 5 руб., по выходѣ IV книжки 3 руб. и VI — 2 руб. Оставшіяся въ небольшомъ числѣ экземпляры журнала за 1882 и 1883 г. г. высылаются по той-же цѣнѣ.

Адресъ: Въ редакцію „Киевской Старины“ Киевъ, Софійская площадь, д. No. 11. Тамъ-же и контора редакціи.

Редакторъ-издатель О. Г. Лебединцевъ.